

Naamghar Association of America

NEWSLETTER

WWW.NAAMGHAR.ORG

Volume 3/Issues 4/ Oct-Dec 2020

MESSAGE FROM THE *BOR-MEDHI*

Dear community members and well-wishers of NAAM,

On behalf of NAAM, I sincerely express my gratitude to everyone who is working in this Covid-19 environment, putting their own well-being at risk to help others and bring joy to people in the midst of despair. Help is on the way - there is good news that Covid-19 vaccines are slowly but surely becoming available in the US, at first to the front-line workers and then to others. Let us all follow the prescribed guidelines, whether before or after getting the vaccine, not only for our own safety but also for the safety of all others around us. I also wish each and all of you a very Happy New Year!

In this yearend Newsletter from NAAM, I wanted to update you on our activities and efforts toward building a naamghar in North America. On November 21st, I welcomed an audience of over 170 guests from North America, UK, and India joining us via Zoom to attend the Srimanta Sankardeva Janmotsav Tithi event; I sincerely thank all of you who attended the event and made it a great success.

My welcoming address of the event started with the prayer:

*Sri kṛṣṇāya vāsudevāya
devakī-nandanāya ca
nanda-gopa-kumārāya
govindāya namo namaḥ*

*namaḥ pañkaja-nābhāya
namaḥ pañkaja-māline
namaḥ pañkaja-netrāya
namas te pañkajāñghraye*

("Let me therefore offer my respectful obeisance unto the Lord, who has become the son of Vasudeva, the pleasure of Devaki, the boy of Nanda and the other cowherd men of Vrndavana, and the enlivener of the cows and the senses.")

I informed the audience that our Naamghar was established with a *Banti Prajalan* in 2016, and the legal entity NAAM was incorporated in 2018 in New Jersey. আমি নামঘৰৰ কিছু কাম কাজ আজি দুবছৰ মানৰ পৰা কৰি আহিছো । I also expressed that it was a great pleasure for all of us at NAAM to celebrate the Janmotsav of Srimanta Sankardeva for the first time. The Zoom event was free and the event contained an attractive agenda of both live and pre-recorded events among which included various Xattriya song and dance items; we also wanted to highlight a Collaborative Borgeet Choir with both children and adult participants from all across America and Assam (9 from US and 21 from Assam). We also had a Bhurtaal Nritya by the Thapona Rhythmic Group, comprising a team of ladies from NJ and PA, and many other performances (listed below).

I mentioned that we were calling the event the 571st Janmotsav, though some also call it the 572nd. We also acknowledged the blessings we received with video recordings from the Satradhikars of both Barpeta and Auniati Sattras, which were played as a part of the event.

I also informed the audience of various activities that NAAM undertook and completed:

- Naam-Praxanga performance

- Celebration of Sankardeva Tithi (actively participate in the Tirubhav Tithi)
- Publication of Quarterly Newsletters
- Invited guest speaker series: Spiritual Dialog; led by Dr. Sanjib Kr. Borkakoti
- Fund raising (details presented in a separate section of this newsletter)

I presented the agenda for the Nov 21st Janmotsav celebration which included various bhakti-themed performances, some of which were pre-recorded, and some were performed live. Some of the highlights of the Janmotsav Tithi celebration included the following events:

- Live Naam-Praxanga, led by Dr. Sanjib Bhuyan, Dr. Purandar Sarmah, and Bina Sarmah
- Live Collaborative Borgeet Choir, J B Rupam as Choir Conductor (with children participation; live dialog by J B Rupam)
- Xatriya dance by Dr. Mallika Kandalli of Guwahati (live dialog by Dr. M Kandalli)
- Bhakti Geet by Jayanta Nath and Team from Jorhat (live dialog by J Nath)
- Daxawater dance by Kabita Nath (children category)
- Bhortaal Nritya by Thapona Rhythmic Group, a lady's dance team from NJ / PA, led by Pronoti Tahbildar
- Xatriya Dance by the Duo of the Xatriya Dance Co., Madhusmita Bora and Prerona Bhuyan
- Thiyanaam by Sankarsangha from Boko, Kamrup
- Xatriya dance by Prateesha (Saikia) Suresh of Mumbai
- Gayan - Bayan with Khol-Taal from Kanxopar Sattrā, Dhekiājuli, Jorhat
- Brajawali Bhaona by Prajanmya Unmesh, led by Arup Saikia of Tezpur (live dialog)

We conducted the Annual GBM (General Body Meeting) during a scheduled break from performances. The GBM was conducted with introduction of the NAAM Office Bearers and the Board of Trustees. In the GBM, the NAAM Treasurer gave a quick update followed by the Emcees explaining about NAAM's fundraising drive with

Sponsoring of Programs in NAAM, Matching Funds of up to \$5000, and Gunamala give away for any donation. The performance resumed after the GBM and the event concluded with a vote of thanks followed by a prayer.

The Vote of Thanks included :

- All the invited performing artists of Xatriya dance, Bhakti Geet, Bhurtaal Nritya, and the adults and the children including their parents, participating in the Choir from North America and Assam, led by J B Rupam of Angeles LUIT Choir, Assam
- Satradhikars of Barpeta and Auniati Sattras for their blessings via video messages
- Our Board of Trustees, Office Bearers, and Working Group members
- Technical Support team for the Zoom event (Chiranjit Bordoloi, Shyam DevChoudhury, Krishna Hazarika, Vavani Sarma, Manoranjan Bordoloi, Niraj Barbara and Geeti Das)
- Emcees (Anupree Perlmutter, Kamalakshi Hazarika, Anjana Bordoloi, Navjyoti Sharma) for the event's successful delivery
- NEWSLIVE for promoting our event in the TV news in Assam
- Ekodus team of Manoranjan Bordoloi for all the design work with our Posters
- Finally, last but not the least, you all in our audience and all the well-wishers in North America, Assam and beyond, for your time and active participation with guidance.

The event was concluded with a re-visit to the Guru-Axon, gifted to NAAM by Auniati Satradhikar in 2017, currently kept at our Temporary Naamghar, where Naamgharia, Anjan Saikia offered a brief Bhagawat Path recitation, followed by live blessings to all the participants by Dr. Purandar Sarmah on behalf of NAAM.

We look forward to your continued engagement and encouragement to guide us towards our goal of establishing a permanent Naamghar in America.

Sincerely,

Dr. Binoy K. Bordoloi, *Bor Medhi*

Email: binoy.bordoloi@gmail.com

UPDATE ON FUNDRAISING ACTIVITIES

NAAM's **Matching Fund Raising** (where the *Bor Medhi* matches donations by others in the community) status as of December 2020 is as follows:

- Target offered by Dr. Binoy Bordoloi and Mrs. Bani Bordoloi: \$5,000, of which \$1,600 was ear-marked for the collaborative Borgeet Choir. Matching Donation so far is \$2,600, the rest deferred for 2021.

Efforts to raise fund raising continues utilizing the NAAM's resources, including videos of

- Sankardeva Janmotsav
- Borgeet Choir

NAAM is looking forward to an active participation of the community (Assamese diaspora) for realizing a common dream of building a naamghar in North America. Please use the "DONATE" button below and/or contact Dr. Binoy Bordoloi at binoy.bordoloi@gmail.com for additional information.

Thank you!

Please contribute to NAAM's effort to build a naamghar in North America:

RECENT AND UPCOMING ACTIVITIES

Celebration of Sankardeva Janmotsav

Please see details in *Bor Medhi's* message to the reader.

Upcoming activities

Based on the very encouraging audience response we received at the Sankardeva Janmotsav Tithi celebration on November 21, 2020, NAAM is considering holding a similar Zoom event for *Phakuwa* (aka *Phagua* or *Holi*), the festival of colors related to Lord Krishna in Spring 2021 (Zoom is considered because it is unlikely that in-person hosting of such events will be possible at that time).

FEATURED ARTICLE

SANKARDEVA – SOCIAL REFORMER

By Anjana Chaliha

সমাজ সংস্কাৰক হিচাবে শঙ্কৰদেৱ

অঞ্জনা চলিহা

পৃথিৱীত বসতি কৰা মানুহৰ সমাজবোৰত মাজে সময়ে নানাদিশৰ ধূলি মাকটিয়ে মলিয়ন কৰে বা কিছুমান সঞ্চিত আৱৰ্জনাৰে সমাজখনৰ মানুহৰ মনোৰাশি নৈতিক কলুষতাৰে ভৰাই তোলে। আচলতে নৈতিকভাৱে দুৰ্বলহোৱা মানুহক কাম, ক্ৰোধ আদি বিপুলবোৰে গ্ৰাস কৰিলেই নৈতিক অমঙ্গলে গা কৰি উঠে আৰু সমাজ কলুষিত হয়। ভুল পৰম্পৰা কিছুমানক শুদ্ধ বুলি মানি থাকি হোৱা অজ্ঞানতাৰ বাবেও সমাজৰ বহুলোক কুপথে পৰিচালিত হয়। তেনেসময়বোৰত দেখা যায় দেশ-কাল ভেদে পৃথিৱীৰ বিভিন্ন ঠাইত একো একোজন সমাজ সংস্কাৰকে ইতিহাস সমৃদ্ধ কৰেহি। আমাৰ ভাৰতবৰ্ষতে বহুজনৰ নাম ল'ব পাৰি। বৃটিছযুগৰ পৰা আৰম্ভ কৰিলে লৰ্ড বেণ্টিংক, ৰাজা ৰামমোহন ৰায়, ঈশ্বৰ চন্দ্ৰ বিদ্যাসাগৰ, মহৰ্ষি দেবেন্দ্ৰ নাথ, মহাত্মা গান্ধী আদিৰ পৰা আহমেদকাৰ, নিৰেকানন্দ, ৰামকৃষ্ণ পৰমহংসলৈ বা এনি বেচান্টৰ পৰা মাধৱ টেবেছালৈ বহুজনক পাওঁ। সেইসকলৰ প্ৰতিজনেই আমাৰ নমস্যা। কিন্তু মোৰ দৃষ্টিত মহাপুৰুষ শঙ্কৰদেৱ অতুলনীয়। শঙ্কৰদেৱৰ সময়তে, অলপ আগিপটকৈ ভাৰতবৰ্ষক যি ভক্তিবাদী আন্দোলনে প্ৰাৰিত কৰিছিল তাৰ প্ৰবক্তাসকল- ৰামানন্দ, দাদু, কবীৰ, নানক বা চৈতন্য মহাপ্ৰভু আদিও আছিল সমাজ সংস্কাৰক। “ভক্তিবাদী” বুলি শঙ্কৰদেৱে তেখেতসকলৰ লগত তুলনা পাব, কিন্তু তুলনা কৰিবলৈ গৈ আকৌ ক’ব খুজিলোঁ শঙ্কৰদেৱ, অতুলনীয়, অনন্য।

শঙ্কৰদেৱৰ সমাজ-সংস্কাৰ আছিল ওপৰতে কিবা এখিনি সাল-সলনি কৰা নহয়, “সমাজ”ৰ সংজ্ঞা ওফুজনে নতুনকৈ নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিছিল। সমাজৰ ভেটি, আন্তঃগাঁঠনি সকলোবোৰ নিখুঁতভাৱে নিজে গঢ় দি লৈছিল। অনন্য শঙ্কৰদেৱ আছিল অতি উচ্চ পৰ্যায়ৰ কবি, সাহিত্যিক তথা গীত-নৃত্য-কলা-বাদ্য বিশাৰদ। একোজনতে বহুজন হৈ বহুদিশেৰে সমাজ সংগঠন কৰিব পৰা দ্বিতীয় এজন সমাজ-সংস্কাৰক আক নাই দেখা। ভাৰতীয় ঐতিহ্যই শিকায়, সাহিত্য-সংগীত-কলা বিহীনজন পণ্ড বুলি। শঙ্কৰদেৱে গঢ় দিয়া সমাজখনত তেনে “পণ্ডৰ” স্থান নাই। “অনাখৰী” নিশ্চয় বহুত আছিল, কিন্তু শঙ্কৰদেৱৰ নামঘৰ-কেন্দ্ৰিক সমাজখনত “অনাখৰী” সকলো আছিল উচ্চশিক্ষিত। সমাজত চলি থকা সংস্কাৰ বিলাক কোনবোৰ কু-সংস্কাৰ বা অন্ধবিশ্বাসহে আৰু সেইবোৰ যে সমাজৰ কাৰণে অনিষ্টকৰ-সেই শিক্ষা শঙ্কৰদেৱৰ শিষ্যসকলৰ আছিল।

জন-শিক্ষাৰ ভিন্ন ভিন্ন পদ্ধতিৰ প্ৰয়োগত অসমান্য প্ৰতিভাধৰ শব্দৰদেৱ আছিল অতিকৈ সফল ব্যক্তি। বিভিন্নধৰণৰ কলা চৰ্চক গুৰুজনে জনসাধাৰণৰ জীৱনৰ লগত জড়িত কৰি লৈছিল। অনাধৰী জনো হৈ পৰিছিল সংগীতত ব্যাকৰণৰ বিশেষজ্ঞ।

“নাম”, “দেৱ”, “গুৰু” আৰু “ভকত”- এই চাৰি খুটিত আশ্ৰিত সমাজ ব্যৱস্থাত “দেৱ” তৰুই আত্মলিঙৰা কৃষ্ণমুখী সংস্কৃতিলৈ এই সমাজ-ব্যৱস্থাত সকলো আকৰ্ষিত। গুৰুজনৰ শিক্ষাত সমাজৰ সকলোৱে ক’ব- “ঈশ্বৰ এজন” বুলি। সেই ঈশ্বৰজন হৈছে সৰ্বশক্তিমান- “কাল মায়াদিৰো অধিকাৰী”। তেওঁ হৈছে “কৰুণাময়”- “কৃষ্ণ - এক দেৱ দুঃখহাৰী”। তেওঁ হৈছে - “বিষ্ণু-কৃষ্ণ”। বেদৰ ঋষিয়ে শিকিছিল, “তদ্ বিষ্ণোঃ পৰমং পদং সৰ্বা পশ্যন্তি সুব্যা...”। বিষ্ণু দেৱতাৰ পৰম্পদপ্ৰাপ্তি জীৱ সত্ত্বাৰ পৰম গন্তব্য বুলি। এই বিষ্ণু দেৱতা ব্যাসৰ ঐতিহ্যত “অৱতাৰ”ৰ ধাৰণাৰে “কৃষ্ণ” ৰূপে পৃথিৱীৰ মানুহৰ লভ্যমান হৈ পৰে। মহাভাৰতৰ গীতাত “বিদ্বকপ” দেখুওৱা গীতাৰ বক্তাজন ভাগৱতত হৈ পৰিল “পূৰ্ণব্ৰহ্ম ভগৱান”। নামধৰ- কেন্দ্ৰিক শব্দৰদেৱৰ সমাজখনে একমাত্ৰ উপাস্য বুলি, শৰণ্য বা আশ্ৰয় বুলি এই কৃষ্ণতত্ত্বক লয় আৰু কৃষ্ণ -সংস্কৃতিত আশ্ৰিত হৈ সৌন্দৰ্যৰ সাধনাত বত থাকে। কৃষ্ণ সংস্কৃতিত কৃষ্ণৰ বীহীৰ মাত গুনাসকল আৰু অন্যফালে যাব নোৱাৰে। সেই কথাৰ উপলক্ষিতেই কপকোঁৱৰেও কৈছিল, “মোৰ জীৱনৰ সখা কৃষ্ণ তই বজাব কি সুৰে বেণু?” কৃষ্ণ সংস্কৃতিত আছে মৰ্ত্য আৰু স্বৰ্গৰ বা পাৰ্থিৱতা আৰু অপাৰ্থিৱতৰ সংযুক্তি। ধৰ্ম সাধনা কৰিবলৈ ঘৰ সমাজ এৰিব নালাগে। গৃহাশ্ৰমৰ সকলো কাম চলি থাকিব, কিন্তু চলিব “কৃষ্ণাৰ্পণ” ধৰ্মত। তেনে আদৰ্শৰ ৰূপায়নতে সমাজৰ সদস্যসকলে উপনিষদৰ “ব্ৰহ্মনিষ্ঠগৃহস্থ”ৰ দৰেই নামধৰ কেন্দ্ৰিক সমাজত গুৰুৱে শিকোৱা “হাতে কৃত কাম, মুখে ৰাম নাম”ৰ বাণীৰে ধৰ্ম সাধন আৰু সংসাৰপালন একেলগে কৰিব।

“নাম” হ’ল সেইজন সৰ্বশ্ৰেষ্ঠদেৱতাৰ গুণানুকীৰ্তন নামধৰত চলে প্ৰসঙ্গীয়া নাম, “প্ৰসংগ” মানে প্ৰকৃষ্ট সঙ্গ- “সাধুসঙ্গ”, যি এনে এক বস্তু যি নামধৰৰ সদস্যসকলক এক উচ্চ আদৰ্শৰ প্ৰতি, আধ্যাত্মিকতাৰ প্ৰতি সচেতন কৰি ৰাখে। অকলশৰীয়াকৈ, জনসমাগমৰ পৰা আঁতৰি কৰা মন্ত্ৰ জপৰ কথা ইয়াত নাই। সমাজৰ যোগেনিহে ধৰ্মাচৰণ।

“দেৱ” আৰু “নাম”ৰ পিচত ইদুটা খুটি হৈছে “গুৰু” আৰু “ভকত”। এই দুটা খুটিৰে সত্ৰীয়া সমাজ ব্যৱস্থাত গুৰু শিষ্য পৰম্পৰাই গা কৰি উঠিছিল। গুৰু হৈছে শিষ্যৰ পিতৃ স্বৰূপ। শিষ্যসকলক অসং পথৰ পৰা আঁতৰোৱাটো গুৰুৱে কৰ্ম্য বুলি লৈছিল। দৈত্যবি ঠাকুৰ ৰচিত

“শঙ্কৰদেৱ আৰু মাধৱদেৱৰ চৰিত” ত গোমাৰ গোবিন্দ নামৰ শিষ্য এজনক মাধৱদেৱে কৈছে,

“ শিষ্য বোলাই ফুৰ মোৰ / অনাচাৰ কৰ ঘোৰ
তোৰ অপৰ্য্যেশে মোক পাৰে।
মোক গুৰু বোল য়েৰে / অনাচাৰ আৰ তেৰে
নকৰিবি বুলিলা মাধৱে।।”

গুৰু শিষ্য পৰম্পৰাৰ শিষ্যাজন হৈছে চাৰিখুটিৰ অন্যতম খুটি “ভকতবন্ধু” বিষ্ণু-কৃষ্ণৰ ভক্তৰূপে তেওঁ বৈষ্ণৱ। প্ৰকৃত বৈষ্ণৱৰ আদৰ্শখিনিৰ ৰূপায়নে সমাজখন সদায় পাপ-পংকিলতাৰ পৰা মুক্ত কৰি ৰাখিব। ক্ষমা হৈছে বৈষ্ণৱৰ ভূষণ। সেয়ে তেওঁ কাৰো ওপৰত প্ৰতিশোধ নলয়। শমীক মুনীৰ পুত্ৰ শৃংগীয়ে ৰজা পৰীক্ষিতক শাপ দিয়াৰ কথা পিচত জানিব পাৰি শমীকে শৃংগীক কৈছিল,

“মহাভাগৱত ৰাজা পৰম নিষ্পাপ।
কিনো মন্দমতি তই তাংক দিলি শাপ।। ৩৪৯
উলটি আমাকো যদি শাপে পৰীক্ষিত।
তেৱেৰে আমাৰ হোৱে পাপ প্ৰায়িচন্দ্ৰ।।
জানো কৃষ্ণদাসে হেন নকৰে বিঘাত।
অমোচন পাপ ইটো ৰহিল আমাত।।
কৰৈ উপলব্ধ দম্ভ বোলৈ নিন্দাবানী।
যদি কদাচিতো আসি মাবৈ হাতে হানি।।
তথাপি তো নকৰে ভকতে প্ৰতিকাৰ।
তাতেসে নভৈল ভঙ্গ্য সৰংশে আমাৰ।”

(প্ৰথম স্কন্ধ ভাগৱত- শঙ্কৰদেৱ)

কৃষ্ণৰ ভকত কেনে ক্ষমাশীল তাৰ নিদৰ্শন আৰু প্ৰহ্লাদ আদিৰ কাহিনীতো আছে।

শঙ্কৰদেৱৰ ভকতবন্ধুৰ ওপৰতে সমাজ সংস্কাৰৰ মূল দায়িত্ব অৰ্পিত। যাৰ অন্তৰত চাৰিবন্ধুৰ সেৱাৰ প্ৰতি ভক্তি আছে, ঈৰ্ষা, অসূয়া, প্ৰতিশোধ পৰায়ণতা আদি নাই তেৱেই ভকত। শঙ্কৰদেৱৰ কীৰ্ত্তনত ভগৱানে কৈছে,

“ভকতসকলে পূজৈ ফুলে ফলে

তুষ্ট হওঁ তাকে পাই।

অভকতে যদি নানা বস্তু দেয়

তাতো মোৰ স্পৃহা নাই।”

সত্ৰগুণৰ ঈশ্বৰজন দামোদৰ বিপ্ৰৰ খুদ চাউল মুঠিতে তুষ্ট। অন্তৰৰ ভক্তিক আচল বস্তু
বুলি কোৱা এনে ধৰ্ম শিক্ষাত জাত-পাত, ধনী-দুখীয়াৰ বৈষম্য বা লিঙ্গ বৈষম্যৰ কথাই নাহে।
গুৰুজনৰ লিখনিত বৈকুণ্ঠ-প্ৰয়াণ কীৰ্ত্তনত ভগৱানে কৈছে,

“স্বী শূদ্ৰে কৰে যদি আমাত ভকতি।

তাহাত কহিবা ইটো জ্ঞান মহামতি।”

গুৰুজনে ভকতক “বিধিৰ কিংকৰ” মাথো নকৰি ব্যক্তিত্ব সম্পন্ন, মৰ্যদা সম্পন্ন, প্ৰকৃত
মানুহৰূপে গঢ়িবলৈ চাইছিল। সমাজ শিক্ষাৰ বাবে গুৰুজনৰ অভিনৱ উদ্ভাৱন ভাওনাৰ বিশেষ
ভূমিকা দেখা পাওঁ। ভাওনাৰ পটভূমিত থকা সমাজখনলৈ চকু দিলে আমি যে কতবোৰ শিল্প-
উদ্যোগ, ব্যৱসায় দেখা পাওঁ। বাদ্যকাৰ, গীতিকাৰ, বা গায়ন বায়ন, কলাকাৰ-বেশকাৰ,
মুখাশিল্পীসকল, খোল-মৃদঙ্গ সজা শিল্পীসকল, তাঁতীসকলৰ উপৰিও পোচাক তৈয়াৰ কৰা
শিল্পীসকল, ভাওনাৰ লগৰ অপৰিহাৰ্য নামঘৰৰ আহিলাবোৰ- হেঙুল-হাইতাল খচিত নামঘৰৰ
আসন, শৰাই- গছা আদিৰ কাঠৰ শিল্প, আৰিয়া আদিকে ধৰি বহু বাঁহৰ বস্তু নিৰ্মাণৰ বাট্ৰেসকল-
এনে নানানজন কুটীৰিশিল্পীৰ সদাব্যস্ত এখন সমাজ ক্ৰিয়াশীল হৈ থাকে। ভাওনাখনত দৰ্শকৰ
দৃষ্টিৰ কেন্দ্ৰত থকা সূত্ৰধাৰৰ নৃত্যকে ধৰি বিভিন্নজন ভাবৰীয়াৰ প্ৰবেশ, প্ৰস্থান, যুদ্ধ আদিৰ কত
ধৰণৰ অনুশীলনত ব্যস্ত থকা নৃত্যবোৰ নৃত্যবোৰ চলিত হ’ব বাদ্যৰ অনুসৰণত, বাদ্য বাজিব
গীতৰ অনুসৰণত। সেইদৰে এদল ব্যস্ত। সেয়েহে ক’ব খোজোঁ শঙ্কৰদেৱে এনে এখন সমাজ
গঢ়িছিল য’ত চয়তানৰ কাৰখানা চলাবলৈ এলেথুৱা মন্ত্ৰিষ্কৰ সদায় অভাৱ ঘটে। ভাওনাত
চোমুখাৰ দৃশ্যৰ পৰা সংস্কৃত শ্লোকৰ অৰ্থ উপলব্ধিলৈকে ভিন ভিন বস্তুবোৰ আকৰ্ষণ কৰি থাকে
ভিন্ন ৰঙীৰ, ভিন্ন বুদ্ধাংকৰ শ্ৰোতা দৰ্শকক। সেয়েহে আজিৰ “ডিজিটেল ৱৰ্ল্ড” অতো ভাওনাৰ
জনপ্ৰিয়তা অলপো কমি নাই। নামাচাৰ্য, পাঠেকী, শ্ৰৱণীৰ পৰা মণিকুট, বা নামঘৰত দাস্যালি
কৰাজনলৈকে প্ৰতিজনেই মৰ্যদাসম্পন্ন ব্যক্তি। মোৰ ভাৱ হয় জাৰ্মান দাৰ্শনিক ইমানুৱেল কাণ্টে

ব্যক্তি মৰ্যাদাত দিবলৈ কোৱা গুৰুত্ব গুৰুজনে কাণ্টৰ জন্মৰ দেৰশ বছৰ আগতেই অনুশীলন দেখুৱাই গৈছিল। কাণ্টে কৈছিল, “Always treat people as ends in themselves, never as means to an end.”।

শঙ্কৰদেৱৰ সমাজ ব্যৱস্থাত কেন্দ্ৰত থকা নামঘৰটোৱে সময়ত আদালতৰো কাম কৰে। মেলুৱৈসকলেই বহু সৰুসুৰা গোচৰো নিষ্পত্তি কৰিব পৰাটো সঁচাকৈয়ে অতি সুস্থ সমাজ ব্যৱস্থাৰ পৰিচায়ক।

সেইসময়ত ঠায়ে ঠায়ে নৰবলিও চলা অসমৰ নামঘৰবোৰ কিন্তু তেজৰ চেকাৰে কেতিয়াও কলুষিত হ'ব নোৱাৰিছিল। ক্ষুদ্ৰ ভাৰতবৰ্ষস্বৰূপ অসমত আচাৰ-নীতিৰ বিচিত্ৰ ভিন্নতা আছিল। ভিন ভিন গোষ্ঠীগত পৰিচয়ৰ বহুধৰণৰ মানুহৰ অসমত বসতি। ইয়াৰে কোনো এক নৃগোষ্ঠীৰ বাবে হয়তোবা উপাস্যৰ ওচৰত প্ৰাণীৰ ত্ৰেজ দিয়া, মানুহৰ মূৰ কটা আদিও ধৰ্মীয় কাম বুলি বিবেচিত হৈছিল। তেনে পৰিস্থিতিত শঙ্কৰদেৱে বলিবিহীন সুস্থ ধৰ্মীয় নীতিৰ আধাৰত সমাজৰ সংস্কাৰ কৰাটো অসাধ্য সাধন বুলিব পাৰি। শঙ্কৰশুৰুৱা কৰা বলিবিধানৰ বিৰোধিতাৰে তেৰাৰ অনুগামীসকল শিক্ষিত হৈ পৰিছিল। ভূষণ দ্বিজকৃত গুৰুচৰিতত আছে যে পিছত মাধৱদেৱৰ বৈনাই হোৱা ৰামদাসক গুৰুজনে সান্ত্বত তজ্জৰ এটা উদ্ধৃতি দি কৈছিল, “যজ্ঞত পশু হত্যা কৰি পৃথিৱী তেজেৰে ৰাঙলী কৰা জন যদি স্বৰ্গলৈ যায়, নৰকলৈ নো কোন যাব ?

সংস্কৃত হৈছে দেৱভাষা আৰু ইয়াৰ অধ্যয়ন বাদেই, উচ্চাৰণ আৰু শ্ৰৱণো জ্ঞী আৰু শূদ্ৰৰ বাবে বিধিদ্ধ আছিল। সমাজক শিক্ষিত কৰিবলৈ সংস্কৃত শাস্ত্ৰবোৰ সকলোৱে পাব পৰা কৰি অসমীয়ালৈ অনুবাদ নিজেও কৰিছিল আৰু তেওঁৰ নেতৃত্বতে বহুতক এনে কামত লগাইছিল। সত্যবোৰ সকলোৱে পাব পৰা কৰি দিয়া কামটো মাধৱদেৱৰ ভাষাত শঙ্কৰদেৱে “মুদ ভাঙি সমস্তকে দিলে”।

শঙ্কৰদেৱে নিজে অৱান্ধাৰ হৈ লোকক নামধৰ্ম দিয়াটো ভ্ৰষ্টাচাৰ বুলি গোচৰ থকা স্বত্বেও শঙ্কৰদেৱে কম সাহসেৰে এই সাম্যবাদী, মানৱতাবাদী, সংস্কাৰমুখী ঘোষণা কৰা নাছিল-

“চণ্ডালো হৰি নাম লৱে মাত্ৰ,
কৰিবে উচিত যজ্ঞৰ পাত্ৰ” বুলি
জয় গুৰু শঙ্কৰ!!

FEATURED ARTICLE

THE STORY OF RAMA DEVOTEE, SHABARI

By Kamalakshi Hazarika

Stories of devotion remind us about our relationship with God. Lord Rama was an Avatar of Bhagawan Vishnu. He took birth on earth to restore righteousness. Lord Rama had many other devotees as his own brother Lakshman, Hanuman and Tulsidas. Devotion to God brings us life from death. The story presented here is one of such stories.

Shabari was a great devotee of Lord Rama. She was a very pious lady. She was the disciple of a sage called Guru Matanga. When she was young she went to the Guru to seek knowledge. After many years of giving knowledge to Shabari, Guru Matanga thought of leaving his disciple by attaining Mahasamadhi. On leaving his mortal coil, Shabari asked the way to liberation. The guru replied that only devotion to God brings liberation. Shabari being devoted to Lord Rama yearned to meet Bhagawan Rama.

The pious lady lived in an Ashram. She kept the place in order thinking that Lord Rama would visit her one day. She would take care of the plants and the fruit trees, thinking that Bhagawan would come to meet her. She would place flowers on the path of the Ashram with love, thinking that Lord Rama was on the way to see her. In this way many years went by and Shabari became an old lady waiting for Lord Rama.

One day she felt certain that Bhagawan would visit her. In anticipation she gathered some fruits to offer to him. She ate a little of each fruit to see if it was ready to serve the Lord. That day Lord Rama wandering in the forest serving many years in exile came to the ashram. The moment Rama entered the ashram the plants came alive, the birds twittered, and the wind blew softly to greet the divine. Lord Rama with his brother the prince Lakshmana entered the abode of Shabari. The pious lady recognized the two princes. She was overjoyed to see Lord Rama. She placed flowers on the path to welcome them to her home. Rama was touched by her devotion. When Shabari gave Rama the fruits, brother Lakshman warned him that the fruits were half eaten. Rama, the all-knowing asked his brother not to worry and ate the fruits with relish blessing the lady. The devotion that Shabari had shown could be matched to great sages who had done deep penance, so Rama asked Shabari - "What would you like for a blessing?" Shabari bowed with folded hands and said, "Lord I have loved you for a long time, I only wish for everlasting devotion to you."

[The author lives with her family in New Jersey, USA]

Q&A

Q: What is NAAM?

A: Naamghar Association of America, Inc. (NAAM) is a 501(c)(3) non-profit spiritual and cultural organization formed to construct and manage a Naamghar for the Assamese diaspora to celebrate and perform the spiritual traditions and philosophical teachings of Srimanta Sankardeva. With strong ties with all the *Satras* of Assam, NAAM seek to provide a forum for learned spiritual leaders and traditional artistes to share their knowledge and talent with the current and future generations of the Assamese diaspora.

Q: What are the immediate goals of NAAM?

A: Some of the immediate goals of NAAM include spreading awareness on NAAM initiatives, build a digital media platform, plan for fund raising, and participate regularly in

Naam-proxongo. NAAM seeks volunteers from the large Assamese diaspora across the United States to achieve these goals. Please join us (details at the bottom of this newsletter). In our planning activity, the first priority is to identify what is needed to establish a temporary *Naamghar*. This will make the *Guru Axon*, consecrated by the Sri Sri Auniati Satra Satradhikar, more easily accessible to the public, while we work on the longer-term project of building a permanent *Naamghar*.

Q: Does NAAM collaborate with other organizations?

A: NAAM is actively seeking to collaborate with all community organizations which are willing to help achieve NAAM's mission. NAAM plans to have meaningful discussion with all organizations in our community; please contact us if you would like to be a part of this conversation (contact details at the bottom).

HOW TO GET INVOLVED WITH NAAM?

JOIN THE NAAM WORKING GROUP (WG): We need your help in achieving the dream of building a Naamghar in North America. Therefore, NAAM is open to everyone who is interested in building the Naamghar.

If you are interested in getting involved actively in NAAM's mission, please join the NAAM by sending an email to: Naaminfo@Naamghar.org.

The Working Group meets regularly via teleconference/video conference to discuss various issues that are related to NAAM and its mission and goals.

NAAM TEAM MEMBERS

Following individuals comprise the current NAAM team. ***We invite all individuals who are sincerely interested in the Mission and Goals of NAAM to join the NAAM team.*** Current members are:

- Niraj Barbara, PA
- Dr. Rajen Barua, TX
- Dr. Sanjib Bhuyan, NJ
- Pranab Bora, WI
- Lolit Bora, PA
- Dr. Babul Borah, OH
- Utpal Borah, VA
- Dr. Binoy Bordoloi, NJ
(*Bor-medhi*)
- Manoranjan Bordoloi, NJ
- Monidipa Bordoloi, CA
- Susanto Bordoloi, CT
- Malabika Brahma, NJ
- Debojit Chowdhury, CA
- Niren Choudhury, NJ
- Dr. Pradip Das, MO
- Shyam DevChoudhury, PA
(Secretary)
- Dr. Saswati Datta, OH
- Hemanga Dutta, NJ
- Panchali Dutta, NJ
- Sawmick Dutta, CA
- Prandeep Gogoi, NJ
- Kamalakshi Hazarika, NJ
- Suranjoy Hazarika, NJ
- Priyadarshini Inman, NC
- Dr. Jukti Kalita, NJ
- Rashmi Kalita, CA
- Nilanjona Mahanta, CA
- Rachna Nath, AZ
- Shakhyar Neog, NJ
- Dr Yashwant Pathak, FL
- Anu Perlmutter, VA
- Gayatree Prasad, CA
- Dr. Purandar Sarmah, NJ
(Treasurer)
- Vavani Sarmah, CA

Contact Us

Email: Naaminfo@Naamghar.org

Website: www.naamghar.org

Facebook: Naamghar Association of America – NAAM

